

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

شمی صلواتی و یادداشت پورتال
۱۲ جولای ۲۰۲۲

"به یاد نسرين (طا)"

نسرين طا! یکی از شجاعترین و جسورترین "به عنوان نظامی کار" پیشمرگان آن زمان کومه له (قدیم) بود .

"پیشمرگ تشکیلات چپ و کمونیستی که مدعی بود نه تنها در ایران بلکه در خاورمیانه پیشروترین حزب اجتماعی و سیاسی است حقیقتاً همینطور هم بود اما آری ضعف نبود بدون شک کومه له آن زمان به عنوان یک تشکیلات رادیکال که پرچم برابری "کمونیست" را در دل ارتجاع بلند کرده بود قابل تقدیر است"

نسرين طا! زنی فداکار، پیشرو و بی پروا بود.

نسرين به اتهام انحراف جنسی با تصمیم یک جمع مردانه از کومه له اخراج شد....

نسرين طا! بعد از اخراجش زندگی سخت با دربدری ها در مناطق آزاد، رنجهای بسیار کشید و وقتی از زندگی غم انگیز و پر درد کودکش آگاهی یافت برای نجات او که در شرایط سخت زندگی قرار داشت به ایران باز گشت که متأسفانه توسط حکومت اسلامی دستگیر و بی رحمانه مورد شکنجه قرار گرفت اما تن به توأبیت نداد و به همین دلیل تیرباران شد.

در آن زمان من هم نسبت وضعیت پیش آمده برای "نسرين طا" ها بی تفاوت بودم.

اگر در اخراجش دخیل نبودم اما مانع اخراجش نشدم از حق انسانی او دفاع نکردم از عشق و رابطه آزاد او دفاع نکردم یعنی از شعور و عقلانیت خودم دفاع نکردم، از انسان بودن خود دفاع نکردم در دام ایمان گرفتار آمده دچار از خودبیگانگی شده بودم.

امروز دیگه از خود بیگانه نیستم بعد از سی و پنج سال برای نسرين طا اشک می ریزم و متأثرم، حقیقت این که برای خطاهای خودم به عنوان یک انسان متأثرم، برای بی تفاوتی ها خودم متأثرم، چون امروز از لحاف فکری دگرگون شدم و بسیار انسانی تر از آن زمان فکر می کنم....

اما مشکل واقعی ما در کومه له، تفکر نظامی‌گری، مردسالاری و گرایش فکری که بر این باور بود گویا رابین هود نجات دهنده است تفکری که دچار خود بزرگ بینی شده بود، بیش از حد، از خود راضی بود، تفکری که کومه له را مقدس می‌دید.

قطعاً همه مشکلات ناشی از جنگ بود ناشی از مبارزه مسلحانه که باعث جدائی یک حزب از جامعه شده بود. کار توده‌ئی را رها و نظامی‌گری را تقویت می‌کرد عوارض منفی آن هم زیاد بود. علی‌رغم احترام زیادی که برای جان‌باختگان و مبارزان کمونیست دارم نظامی‌گری تولید و باز تولید گرایشات منفی هم هست. از خودبیگانگی و انسان بودن و از انسانی فکر کردن دور شدن! یکی دیگر از گرایشات خطرناک مبارزه مسلحانه است.

امروز در خارج از کشور بعد از سالها رفقائی را می‌بینیم که ایزوله و تنها به زندگی پر رنج خود ادامه می‌دهند پس‌لرزه‌های همان خود بزرگ بینی‌ها و همان مقدسات است.

به نظر من، ما با یاد رفقای جان‌باخته می‌توانم ضعیف‌های خودمان را برای مردم بنویسیم. بگذار مردم بدانند پیشمرگاتی تنها راه حل سیاسی نیست اساساً تغییر با تفنگ ممکن نیست سال‌هاست مبارزه در کردستان وجود دارد اما ما نتیجه مثبتی از آن نگرفتیم بلکه بهانه بود برای وحشیگری حکومتها تا حمام خون راه بیندازند و هزاران جوان آن دیار را به کام مرگ بفرستند.

۰۸ جولای ۲۰۲۲ میلادی شمی صلواتی

یادداشت:

بحث در مورد مبارزه مسلحانه و نقش مثبت و یا منفی آن را مطلق ساختن، امری نیست که با کمونیسم و مارکسیسمزمن لنینیسم رابطه داشته باشد. چه به علاوه آن که "انگلس" نقش قهر انقلابی را به مثابه دایه جهت زایمان مناسبات و دنیای جدید، مورد تأیید قرار می‌دهد، عمل پرولتاریای آگاه در انقلابات چین، کوبا، ویتنام، کامبوج، لاوس این حقیقت را به اثبات رسانیده است، که "قدرت سیاسی از لوله تفنگ بیرون می‌آید".

هرچند بحث در مورد سرنوشت "کومه له" و تعمیم شکست‌های آن به "مبارزه مسلحانه" در کل، حد اقل در مقطع کنونی از وظایف پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" نیست، با آنهم باید تذکار دهیم آنچه "کومه له" را در آواخر دهه ۵۰ و اوایل دهه ۶۰، نسبت به سایر مدعیان چپ و انقلاب متمایز ساخت و به گفته نویسنده به یکی از افتخارات خاور میانه مبدل نمود، همان صدای تفنگش بود نه آستانبوسی هانی از قماش توده‌ئی - اکثریتی‌ها و یا هم فرار طلبی‌های نوعی "حکمتی".

پیشنهاد ما این است که وقتی همکاران گرانقدر ما می‌خواهند به گذشته برخورد نمایند، بکوشند همه جانبه‌تر موضوع را بشکافند تا از مطلق‌گرانی که در نفس خود، چیزی جز ایدیالیسم نیست، در امان بمانند.

اداره پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان"